

Список використаних джерел:

1. Як людський капітал сприятиме повоєнному відновленню України. Накипіло. <https://nakypilo.ua/teksty/suspilstvo/yak-liudskyi-kapital-spryiatyme-povoiennomu-vidnovlenniu-ukrainy/>
2. Пласюк О., Горватова В., Якушев О. Людський капітал як фактор підвищення ефективності та конкурентоспроможності компанії. Академічний огляд. 2023. № 1. С. 160- 174.
3. Стрижак О. Особливості взаємозв'язку рівня розвитку людського капіталу й цифрових технологій у контексті формування суспільства 5.0. Agricultural and resource economics: international scientific e-journal. 2022. Vol. 8, № 3. С. 224-243.
4. Бугас Н.В. Експортний потенціал у системі зовнішньоекономічної діяльності промислового підприємства/ Н. В. Бугас, Ю. А. Пилипенко //Вісник Київського національного університету технологій та дизайну. Серія : Економічні науки. – 2015. - №6. - С.14-21. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vknutden_2015_6_4

УДК 658.1:339.9

Ольшанський Г.В. аспірант

Київський національний університет технологій та дизайну

АКТУАЛЬНІСТЬ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ БІЗНЕС-СТРУКТУРАМИ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНИХ ЗМІН

Глобальні зміни, що характеризуються економічною невизначеністю, технологічними проривами та політичною нестабільністю, значно ускладнюють функціонування бізнес-структур. Сучасний світ, де чинники глобалізації та цифровізації швидко змінюють ландшафт економіки, вимагає від бізнесу нових підходів до управління, орієнтованих на адаптацію та стійкість.

Стратегічне управління стає вирішальним елементом успішної діяльності бізнес-структур у таких умовах. Стратегічне управління - це процес розробки, реалізації та контролю довгострокових планів бізнес-структур, спрямованих на досягнення поставлених цілей та адаптацію до змін зовнішнього середовища [1-3].

У світлі глобальних змін актуальність стратегічного управління бізнес-структурами суттєво зростає, оскільки з'являються такі можливості:

- адаптація до швидких змін - глобальні кризи, такі як економічні рецесії, пандемії або геополітичні конфлікти, вимагають від бізнес-структур швидкої реакції та зміни стратегічних курсів. Бізнес-структури, що використовують стратегічний підхід, здатні аналізувати зовнішнє середовище та вчасно коригувати свою діяльність для оптимізації ризиків та підвищення рівня стійкості;
- імплементація інновацій та технологічних змін - впровадження нових технологій (штучного інтелекту, big data, автоматизації та цифрових платформ) надає більш ширші можливості для діяльності бізнес-структур, оскільки саме стратегічне управління дозволяє їм не тільки вчасно впроваджувати ці технології, але й передбачати їхній вплив на бізнес-процеси та моделі поведінки в майбутньому;
- конкуренція на глобальному ринку - стратегічне управління забезпечує бізнес-структурам можливість аналізувати конкурентне середовище, розробляти стратегії позиціонування на ринку та знаходити нові можливості для розширення бізнесу;
- сталий розвиток - впровадження стратегій сталого розвитку в діяльності бізнес-структур вимагає від них не лише економічної ефективності, але й екологічної та соціальної

відповідальності, що є одним із ключових завдань для сучасного бізнесу.

Вплив глобальних змін на стратегічне управління бізнес-структурами, до яких можна віднести технологічні інновації, екологічні кризи, політичні й соціальні турбулентності, фокусують діяльність бізнес-структур у таких аспектах:

1. Економічна нестабільність. Періоди рецесій, війни, валютні кризи та нестабільність фінансових ринків суттєво ускладнюють функціонування бізнес-структур, проте стратегічне управління допомагає прогнозувати економічні зміни та адаптувати бізнес-моделі до нових умов, зберігаючи їхню конкурентоспроможність.

2. Зміни в споживчій поведінці. Глобальні тренди, такі як збільшення попиту на екологічно чисті продукти, перехід до цифрових послуг та зростання вимог до етики бізнесу, впливають на вибір споживачів. Також стратегічне управління дозволяє бізнесу вчасно реагувати на ці зміни та пропонувати продукти й послуги, які відповідають новим очікуванням клієнтів.

3. Технологічний розвиток. Цифровізація, автоматизація та впровадження штучного інтелекту змінюють традиційні галузі економіки, де бізнес-структури, які не адаптуються до цих змін, ризикують втратити свої позиції на ринку. Тут стратегічне управління спрямоване на впровадження інноваційних технологій та використання їх для підвищення ефективності бізнес-процесів.

4. Екологічні перепони. Глобальні зміни клімату впливають на багато галузей, зокрема сільське господарство, виробництво та енергетику. Бізнес-структури змушені враховувати ці виклики у своїх стратегіях, впроваджуючи екологічно орієнтовані ініціативи [1; 2].

Таким чином, стратегічне управління відіграє ключову роль у забезпеченні конкурентоспроможності бізнес-структур в умовах глобальних змін. Серед основних напрямів, в яких стратегічне управління здійснює максимальний вплив на конкурентоспроможність визначено: гнучкість і адаптивність; розвиток інновацій; міжнародна експансія. Стратегічне управління дозволяє будувати системи, що оперативно реагують на зміни ринкових умов, де інноваційна діяльність є ключовим чинником підвищення конкурентоспроможності компаній через впровадження інноваційних технологій та підходів у стратегічному управлінні, що дозволяє бізнесу займати лідируючі позиції на ринку [2; 3].

Отже, актуальність стратегічного управління бізнес-структурами в умовах глобальних змін полягає у здатності забезпечити їхню стійкість, адаптивність та конкурентоспроможність. Глобальна турбулентність створює як ризики, так і новітні можливості для бізнесу, і саме стратегічне управління дозволяє ефективно реагувати на ці виклики. Зважаючи на постійно зростаючу складність ринкових умов, бізнес-структури повинні активно впроваджувати стратегічний підхід для забезпечення свого довгострокового успіху. Стратегічне управління в сучасних умовах - це не лише інструмент адаптації до зовнішніх змін, але й можливість для бізнес-структур стати лідерами інновацій та стійкості на глобальному ринку.

Список використаних джерел:

1. Запша Г. М. Ресурсне забезпечення ефективності стратегічного управління інноваційною інфраструктурою у формуванні конкурентних переваг та соціально-економічних гарантій в умовах глобалізації економіки / Г. М. Запша, О. В. Орлова-Курилова, С. М. Лімаренко, А. Г. Яцун // Центральноукраїнський науковий вісник . Економічні науки. - 2021. - Вип. 6. - С. 9-16.

2. Ложачевська О. М. Управління системою адаптивного стратегічного планування інноваційно орієнтованого конкурентоспроможного підприємства в умовах глобалізації та COVID-19 / О. М. Ложачевська, Н. М. Вдовенко, С. С. Родченко, В. В. Ігнатюк // Формування ринкових відносин в Україні. - 2022. - № 1. - С. 53-60.

3. Охріменко І. В. Інновації в системі стратегічного управління безпекою національної економіки в умовах ризиків та невизначеності глобалізації / І. В. Охріменко, Н. М. Вдовенко, Є. І. Овчаренко, І. А. Гнатенко // Економіка та держава. - 2021. - № 8. - С. 4-9.

УДК 005.8

Алієв Т.В., аспірант
Київський національний університет технологій та дизайну

ВИКЛИКИ ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ УПРАВЛІННЯ ПРОЕКТАМИ НА ПРИКЛАДІ ПІДПРИЄМСТВ ЕЛЕКТРОННОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ

Діджиталізація стає ключовим драйвером в сучасних умовах глобалізації та розвитку високотехнологічних галузей, зокрема електронної промисловості. Впровадження цифрових технологій дозволяє підвищити ефективність виробничих процесів, оптимізувати управління ресурсами та скоротити витрати. Завдяки діджиталізації підприємства отримують можливість оперативно реагувати на зміни ринкових умов і вимоги споживачів, що забезпечує їхню конкурентоспроможність. Крім того, цифрові інструменти відіграють вирішальну роль у створенні інноваційних продуктів і послуг, що сприяє розвитку електронної промисловості. Зокрема, автоматизація, штучний інтелект та аналітика великих даних дозволяють компаніям не лише оптимізувати виробництво, але й прогнозувати майбутні тренди та потреби ринку [1, 2, 3]. Це, у свою чергу, стимулює зростання інвестицій у R&D, що є важливим фактором у підтримці інноваційної діяльності. У таких умовах розвиток електронної промисловості залежить від здатності підприємств інтегрувати цифрові рішення на всіх етапах виробничого циклу, починаючи від розробки і закінчуючи реалізацією готової продукції на ринку.

Метою дослідження є визначення ключових викликів процесів діджиталізації управління проектами.

Управління проектами в інноваційному секторі економіки, зокрема на підприємствах електронної промисловості стикається з новими викликами, пов'язаними з інтеграцією цифрових технологій, автоматизацією процесів і адаптацією до швидких технологічних змін [4, 5, 6]. Одним з основних викликів є необхідність постійного оновлення та вдосконалення технологічної бази, оскільки конкуренція в галузі електроніки є надзвичайно інтенсивною, а швидкість появи нових технологій змушує підприємства бути гнучкими та готовими до інновацій. Це створює додаткові вимоги до менеджерів проектів, які повинні забезпечити ефективну координацію між різними етапами проекту, забезпечувати високу швидкість ухвалення рішень і мінімізувати ризики, пов'язані з впровадженням нових технологій.

Розглянемо виклики діджиталізації в управлінні проектами, що притаманні бізнесу з інноваційних галузей економіки, в т.ч. підприємствам електронної промисловості [7, 8].